

Zápis z 15. jednání Rady České televize dne 21. 5. 2003

Přítomni: B. Fanta, H. Fibingerová, Z. Forman, M. Horálek, Z. Hůlová, E. Kohák, P. Kučera, L. Miler, J. Mrzena, A. Svobodová, J. Šilerová a P. Žáček.

Omluveni: J. Presl

J. Kamicová, E. Hojerová - sekretariát Rady ČT

Předsedající: J. Mrzena

Hosté: P. Klimeš, M. Luhanová, J. Janeček, V. Charous

Program jednání:

- *Zahájení, volba návrhové komise*
- *Plnění usnesení a kontrola zápisů*
- *Dokumenty o EU – plnění usnesení č. 147/12/03*
- *Zpráva o činnosti ředitelství programu a ředitelství zpravodajství – plnění usnesení č. 114/10/03*
- *Archiv ČT – plnění usnesení č. 135/11/03*
- *Výroční zpráva o činnosti ČT v roce 2002 – dodatek*
- *Výběrové řízení na generálního ředitele ČT – plnění usnesení č. 117/10/03*
- *Podněty a stížnosti*
- *Různé*
- *Schválení usnesení, závěr*

1) Schválení programu jednání

Usnesení č. 178/15/03: Rada schválila program jednání v navrženém znění. (10:0:0)

2) Volba návrhové komise

Usnesení č. 179/15/03: Rada volí návrhovou komisi ve složení P. Kučera a P. Žáček a zároveň Rada pověřila jmenované, aby ověřili všechna usnesení z tohoto zápisu. (10:0:0)

3) Plnění usnesení a kontrola zápisů

Usnesení č. 180/15/03: Rada bere na vědomí informace J. Mrzeny o plnění usnesení vyplývajících ze zápisů z jednání Rady. (11:0:0)

4) Dokumenty o EU – plnění usnesení č. 147/12/03

Usnesení č. 181/15/03: Rada bere na vědomí informace M. Horálka o programech ČT, vysílaných k EU. (11:0:0)

5) Výroční zpráva o činnosti ČT v roce 2002 – dodatek

Usnesení č. 182/15/03: Rada bere na vědomí informace o přípravě dodatku Výroční zprávy o činnosti ČT za rok 2002. Rada pověřuje pracovní skupinu ve složení Z. Hůlová, J. Šilerová, A. Svobodová a E. Kohák v gesci L. Milera dopracováním tohoto dodatku a jeho předložením ke schválení na jednání Rady dne 28.5.2003. Členové Rady obdrželi pracovní verzi předmětného dodatku a své připomínky předloží pracovní skupině. (12:0:0)

6) Zpráva o činnosti ředitelství programu a ředitelství zpravodajství – plnění usnesení č. 114/10/03

Usnesení č. 183/15/03: Rada bere na vědomí informace pověřené ředitelky programu M. Luhanové a pověřeného ředitele zpravodajství J. Janečka o činnosti jejich útvarů v období od prosince 2002. Rada vyjadřuje poděkování M. Luhanové a J. Janečkovi, jakož i všem zaměstnancům ředitelství programu a ředitelství zpravodajství. (10:0:1)

7) Archiv ČT – plnění usnesení č. 135/11/03

Usnesení č. 184/15/03: Rada bere na vědomí zprávu, týkající se archivu ČT. (11:0:0)

8) Výběrové řízení na generálního ředitele ČT

Usnesení č. 185/15/03: Rada konstatuje, že k dnešnímu dni neobdržela požadované vyjádření Ústavu státu a právy AV ČR. Usnesení č. 117/10/03, část 1, tedy nebylo možné naplnit a to nikoliv z důvodů nečinnosti Rady, resp. pracovní skupiny. Rada pověřuje pracovní skupinu, aby na jednání Rady předložila k rozhodnutí návrh dalšího postupu ve věci výběrového řízení na GR ČT. (10:1:0) P. Kučera doporučuje postup podle posudku – viz příloha č. 3

9) Podněty a stížnosti

Usnesení č. 186/15/03: Rada bere na vědomí informace E. Koháka a Z. Hůlové o stavu řešení stížností a podnětů k dnešnímu dni (viz příloha č. 1). (11:0:0)
Přehled došlé pošty – příloha č. 2.

10) Různé

- a) **Usnesení č. 187/15/03:** Rada souhlasí, aby v souladu se svým Jednacím řádem (čl. 3, bod 6d) a Statutem ČT předseda navrhl prozatímnímu řediteli změnu pracovní smlouvy asistentky Rady ČT na dobu neurčitou. (11:1:0)
- b) Předběžný program 16. jednání Rady, které se uskuteční 28. 5. 2003 od 13.00 hod:
- Zahájení, volba návrhové komise (J. Mrzena)
  - Výroční zpráva o činnosti ČT v roce 2002 – dodatek (L. Miler)
  - Předběžný plán činnosti Rady v období VI. – VIII. 2003 (J. Mrzena)
  - Podněty a stížnosti (Z. Hůlová, E. Kohák)
  - Různé
  - Schválení usnesení, závěr

11) Schválení usnesení a závěr

V Praze dne 21. 5. 2003

Ing. Jan Mrzena
předseda Rady ČT

Přílohy:

- 1) Stav řešení stížností a podnětů k dnešnímu dni
- 2) Přehled došlé pošty
- 3) Právní posudek

Ověřovatelé zápisu: P. Kučera, P. Žáček

Příloha č. 1

Stav řešení stížností a podnětů ke dni 14.5.2003						
čj	Datum doručení	Jméno	Charakteristika	Předáno GR k vyjádření datum předání datum doručení		Způsob vyřízení Radou (charakteristika)
Stížnosti na jednání Rady dne 14.5.2003						
159	21.2.2003	E. Šimsová	Stížnost na pořad Když musíš, tak musíš?"	18.3.2003	7.5.2003	Odpověď Rady
216	17.3.2003	Z. Dostál	Zpravodajství o CME	25.3.2003	7.5.2003	Odpověď Rady
228	21.3.2003	L. Jebavý	Stížnost na pořad "Fakta"	21.3.2003	7.5.2003	Odpověď Rady
297	12.5.2003	M. Džubáková	Cesty víry			Odpověď Rady
298	12.5.2003	M. Svoboda	Personální postupy v Ostravě			Odpověď Rady
300	13.5.2003	J. Hron	Stížnost na J. Kasalovou			Odpověď Rady
279	14.5.2003	M. Kubišová a spol.	Pořad "Chcete mě?"			Odpověď Rady
Stížnosti předané GR k vyjádření						
136	12.2.2003	D. Vodák	Stížnost na postup ČT - autorský film	18.2.2003		
138	12.2.2003	L. Sovják	Český jazyk ve vysílání	18.2.2003		
156	21.2.2003	J. Kadlec	podání žaloby na ČT	18.3.2003		
157	21.2.2003	J. a T. Hédikovi	Pořady pro děti a mládež	18.3.2003		
221	18.3.2003	A. Farnam	Stížnost na tendenční zpravodajství	21.3.2003		
222	18.3.2003	Sdružení Praděd	Stížnost na porušování Kodexu	21.3.2003		
235	24.3.2003	M. Kulhavá	Stížnost na pořad "Když musíš, tak musíš"	25.3.2003		
255	4.4.2003	D. Holečková	Stížnost na pořad "Fakta"	9.4.2003		

Příloha č. 2

PŘEHLED DOŠLÉ POŠTY OD 15. 5. DO 21. 5. 2003

1. PSP ČR – pozvánka na VVVKMT dne 4. 6. 2003	č.j. 303
2. PSP ČR - pozvánka na SKSP dne 30. 5. 2003	č.j. 304
3. Džubáková – poděkování za přenos festivalu „Pražské jaro“	č.j. 305
4. Irena Matějková – petice za zachování pořadu „Chcete mě?“	č.j. 306
5. Jan Tuláček – stížnost na A. Müllerovou	č.j. 307
6. Jindra Ročková – petice za zachování pořadu „Chcete mě?“	č.j. 308
7. petice za zachování pořadu „Chcete mě?“	č.j. 315
8. Libuše Flegerová, Kateřina Flegerová – zachování pořadu „Chcete mě?“	č.j. 316
9. Renata Davídková – zachování pořadu „Chcete mě?“	č.j. 317
10. Petr Kučera – pozvánka na Den Českých mužů	č.j. 318
11. Miroslav Pořízek – absence pořadů z období 2. sv. války	č.j. 319

Příloha č. 3

**Právní posudek
ve věci odpovědnosti Rady ČT
za nezvolení Generálního ředitele České televize
a otázek souvisejících**

- Stručné posouzení event. právních dopadů -

Vedoucí
autorského kolektivu:

JUDr. Ondřej Hanák Ph.D.
advokát

Počet stran:
Počet výtisků: 2

V Praze dne 25. 3. 2003

I. Normativní východiska

Česká televize byla zřízena zákonem č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů (níže v textu jen „Zákon“), jako samostatná právnická osoba hospodařící s vlastním majetkem. Podle ustanovení § 2 zákona Česká televize poskytuje službu veřejnosti tvorbou a šířením televizních programů na celém území České republiky.

Problematiku spojenou se jmenováním generálního ředitele ČT, tedy zejména způsob, kterým se provádí a podmínky, které je při jmenování třeba naplnit, jsou vymezeny také v Zákoně. Ke jmenování generálního ředitele dochází, pokud se dosavadní generální ředitel vzdá své funkce, zemře nebo uplyne-li jeho funkční období. Ust. § 8 odst. 1 Zákona svěřuje působnost jmenovat generálního ředitele Radě České televize (níže v textu „Rada“). Vzhledem k tomu, že Rada je orgánem, jímž se uplatňuje právo veřejnosti na kontrolu činnosti ČT (viz § 4 odst. 1 zákona), je možné říci, že členové Rady jsou jakýmsi zástupci občanů „sui generis“.¹

Zákon dále upřesňuje formální předpoklady, které musí případný kandidát na funkci generálního ředitele splňovat (§ 4 odst. 3 a 5 odst.1 a 2), ukládá zákonnou povinnost provést jeho výběr blíže neupřesněným výběrovým řízením (§ 9 odst. 4) a povinnost jmenovat jej nejpozději do 3 měsíců ode dne, kdy se funkce generálního ředitele uvolnila (§ 9 odst. 11).

V mezidobí do jmenování generálního ředitele výše uvedeným způsobem, jmenuje Rada tzv. prozatímního ředitele. Působnost prozatímního ředitele (statutární orgán ČT a řízení ČT směrem dovnitř) je obdobná působnosti generálního ředitele (§ 9 odst.12).

Pozitivní právní úprava zabývající se jmenováním generálního ředitele je velice kusá a zcela opomíjí praktické situace, které mohou při jmenování generálního ředitele nastat. Zákon nestanovuje výslovně blíže podmínky za jakých se má konat výběrové řízení (§ 9 odst. 4 Zákona), zda je jej možno opakovat v případě jeho neúspěšnosti, zda může výběrové řízení probíhat a generální ředitel být jmenován i po uplynutí zákonné tříměsíční lhůty a jak postupovat pokud ke jmenování generálního ředitele v této lhůtě nedojde.

Při výkladu těchto sporných otázek, kdy právní úprava zřetelně absentuje, je nutno se pokusit tyto „mezery de lege lata“ překlenuvat citlivou interpretací práva a případně také s použitím analogie. V oblasti práva veřejného je však třeba mít především na paměti, že není možné chyby pozitivně právní úpravy napravit a právo vykládat ve značně extensivním rozsahu a pomocí teleologicky použité a bezbřehé analogie tak právo dotvářet. Tento postup by se vždy střetl s principem dělby moci ve státě² a dále s kardinálním ústavním postulátem, podle kterého je možno veřejnou moc uplatňovat jen v případech, mezích a způsoby, které jsou zákonem stanoveny.³

II. Problematické okruhy

1.

Výběrové řízení, jeho průběh a ukončení

Výběrové řízení zahajuje Rada tím, že jej vyhlásí a zároveň také stanoví jeho bližší podmínky (inzerce, zadávací dokumentace, forma a obsahové náležitosti přihlášek jednotlivých kandidátů, nezbytné osobnostní a manažerské předpoklady). Výběrové řízení by pravidelně mělo končit výběrem vhodného kandidáta, který splňuje veškeré předpoklady pro výkon této funkce a vyústit jeho jmenováním do funkce generálního ředitele. Z logiky věci však také plyne, že výběrové řízení nemusí být vždy úspěšné. Pokud se do výběrového řízení žádný kandidát nepřihlásí, případně pokud žádný z přihlášených kandidátů nesplní rozsáhlé formální zákonné požadavky nebo pokud nepřesvědčí Radu

¹ Srov. zákonný režim návrhů kandidátů na členy Rady dle ustanovení § 4 odst. 2 zákona

² Srov. Montesquieuova myšlenka trojdílnosti státní moci – zákonodárné, soudní a výkonné.
Srov. Čl. 2 odst.1 Ústavy

³ Srov. Čl. 2 odst. 2 Ústavy a čl. 2 odst. 2 Listiny

o svých lidských kvalitách a schopnosti vykonávat tuto funkci, může být výběrové řízení ukončeno aniž by s jeho pomocí byl vhodný kandidát vybrán. Zákon bezprostředně sice neomezuje konání výběrového řízení pouze na dobu tří měsíců po zániku funkce předcházejícího generálního ředitele, ale stanovuje, že nový generální ředitel by měl být na základě výsledků výběrového řízení jmenován v této lhůtě. Na otázku, zda Zákon opravňuje Radu jmenovat generálního ředitele po marném uplynutí této lhůty, je třeba i s přihlédnutím k výše uvedeným ústavně právním východiskům (čl. I), zřejmě odpovědět negativně. Pokud by úmyslem zákonodárce bylo toto právo Radě udělit, stanovil by tak v zákoně. Vyložíme-li tedy ust. § 9 odst. 4 a 11 Zákona s použitím gramatického, logického a systematického výkladu, dojdeme také k závěru, že výběrové řízení končí uplynutím zákonné tříměsíční lhůty.⁴ Zákon nebere v úvahu, zda jím vhodný kandidát úspěšně prošel nebo nikoliv.

Rada není oprávněna konat v případě neúspěchu výběrového řízení nové řízení, opakované a ani provést výběrové řízení a jmenovat generálního ředitele po uplynutí zákonné tříměsíční lhůty. Zákon tento postup *expressis verbis* neumožňuje. Není ani zřejmé, jak by se toto „nové“ výběrové řízení organizovalo. Případný postup Rady mimo zákonný rámec (*praeter legem*) by mohl vést k dalekosáhlým důsledkům, které by následné zpochybnění jejího rozhodnutí a zpochybnění postavení generálního ředitele mohlo vyvolat. Související okolnosti (neplatnost založení pracovního poměru generálního ředitele, absolutní neplatnost právních úkonů statutárního orgánu, narušení důvěry a ochrany dobré víry třetích osob), jsou nabílední.

2.

Odpovědnost Rady a jejích členů

Nejmenuje-li Rada nejpozději do 3 měsíců ode dne, kdy se funkce generálního ředitele uvolnila, ředitele nového, poruší zákon a nastolí protiprávní stav. Zákon však výslovně toto jednání nikterak nesankcionuje.⁵

Rada je povinna jmenovat generálního ředitele na základě výběrového řízení, jehož smyslem je posouzení nejen odborných schopností kandidáta, ale také splnění formálních podmínek, které Zákon na kandidáta klade. Tato zákonná povinnost v sobě samozřejmě nese povinnost učinit zákonem předpokládaný krok, který by měl jmenování generálního ředitele předcházet. Povinnosti vypsát výběrové řízení a přispět s veškerou odbornou péčí k výběru vhodného kandidáta se Rada zprostit nemůže. Zákonnou povinnost jmenovat generálního ředitele ve stanovené lhůtě nese Rada jako kolektivní orgán. Tuto povinnost však nelze interpretovat tak, že členové Rady, kteří mají představovat významné regionální, politické, sociální a kulturní proudy (§ 4 odst. 1), jsou povinni, třeba i v rozporu se svým svědomím a vnitřním přesvědčením o schopnostech a vlastnostech kandidáta, pro něj vždy hlasovat. Imperativem nemůže být pouze snaha dostát zákonné povinnosti a jmenovat generálního ředitele bez ohledu na jeho způsobilost tuto zásadní funkci vykonávat. K takovému jednání nemůže být nikdo z radních nucen.

Tento výklad by postrádal logiku a byl by v rozporu se samotným smyslem Rady. Jestliže tedy členové Rady zastupují občany (zákon používá slovo „veřejnost“), jsou při výkonu své působnosti odpovědní občanům, resp. dle § 4 odst. 5 Zákona Poslanecké sněmovně. Z výše uvedeného principu je možné dovodit, že svoji působnost by měl člen Rady vykonávat **v zájmu veřejnosti a dle svého nejlepšího vědomí a svědomí**.⁶

V případě, že tedy po uvolnění funkce generálního ředitele proběhl řádný proces výběrového řízení a došlo k hlasování, ve kterém nezískal žádný kandidát potřebný počet hlasů (přičemž každý člen Rady hlasoval dle svého nejlepšího vědomí a svědomí a v zájmu veřejnosti neshledal žádného z kandidátů řádně kvalifikovaných), nelze z této skutečnosti v žádném případě bez dalšího usuzovat, že

⁴ Srov. Ust. § 9 odst. 11 Zákona in fine

⁵ T.zn. *Leges imperfectae*

⁶ Tento právní názor je možné dovodit rovněž i z čl. 23 odst. 3 a čl. 26 Ústavy ČR, kdy poslanec vykonává svůj mandát v zájmu všeho lidu a podle svého nejlepšího vědomí a svědomí a není přitom vázán žádnými příkazy. Tento princip výkonu funkce je bezesporu možné vzhledem k charakteru mandátu (jako „veřejné služby“) použít analogicky i na členy Rady.

by hlasující člen Rady (ani Rada jako celek) jednal v rozporu se zákonem. Jak je patrné ze samotného textu zákona, tento stav zákon vůbec nepředpokládá a ani jej žádným způsobem neřeší. Zákon nijak neupravuje výše uvedený stav, nestanoví povinnost Rady opakovat volbu v případě nezvolení žádného z kandidátů na funkci generálního ředitele, nestanoví podmínky a rozsah odpovědnosti členů Rady, popř. sankce (ani to nelze), neupravuje dodatečnou lhůtu ke zvolení, nestanoví žádný způsob řešení nastalé situace.

Vzhledem ke stávající právní úpravě a omezené možnosti překlenout její zjevné nedostatky výkladem je na místě zastávat takový právní názor, že v případě nezvolení generálního ředitele v zákonné lhůtě 3 měsíců jde o protiprávní stav, který však nebyl způsoben protiprávním jednáním nějakého orgánu (Rady) či osoby (člena Rady). Není zde možné dovodit příčinnou souvislost mezi nastalým protiprávním stavem a jednáním Rady, neboť její členové při hlasování jednali v mezích svého „mandátu“, potažmo zákona. Za takového stavu tedy není možné žádným způsobem dovodit právní odpovědnost Rady za nezvolení generálního ředitele. Dalo by se hovořit o odpovědnosti (patrně politické) zákonodárského sboru, který předmětnou právní normu přijal, resp. (neúplně) novelizoval.

Úplné bezvládní však nenastává. Zákon sám předpokládá obtížné dosažení shody členů Rady na vhodné osobě generálního ředitele a na tuto situaci pamatuje institutem tzv. prozatímního ředitele (§ 9 odst.11). Délka jeho funkčního období není nikterak, kromě jmenování generálního ředitele, omezena.

3.

Zákonné možnosti odvolání Rady

Odpověď na otázku, zda nesplnění zákonné povinnosti jmenovat generálního ředitele ve lhůtě tří měsíců (§ 9 odst. 11) má být důvodem pro postup dle ust. § 6 odst. 3 Zákona a pro odvolání Rady, se jeví na první pohled snadná. Po hlubším zamýšlení se nad cit. ustanovením však **již tak jednoznačná není.**

Rada je jmenována Poslaneckou sněmovnou a je jí ze své činnosti ex lege odpovědná (§ 4 odst. 5). Poslanecká sněmovna je vybavena přísl. kontrolními mechanismy, kterými může činnost Rady kontrolovat a do jisté míry i ovlivňovat. Jedním z těchto nástrojů je i možnost Radu v průběhu jejího funkčního období odvolat. Jistě není sporu o tom, že odvolání Rady, jakožto orgánu, kterým se veřejnost podílí na kontrole činnosti ČT, je prostředkem mimořádným, která má být uplatňována pouze v případech zvláštního zřetele hodných.

Tomu zcela logicky odpovídá i to, že důvody odvolání Rady vyjmenovává Zákon kogentně povšečným výčtem. Cit. ustanovení umožňuje, ale nikoliv ukládá⁷ Poslanecké sněmovně odvolat Radu pouze ze zákonných důvodů. Tyto **důvody jsou dvojího druhu.** Zákonodárce totiž stanovil možnost odvolat Radu jen ve dvou určitých konkrétních případech, a dále v neurčitém okruhu případů, kdy Rada několikrát poruší určitou svoji zákonnou povinnost.

Za prvé tedy Zákon umožňuje Radu odvolat pokud tato opakovaně neplní své povinnosti stanovené Zákonem a za druhé v případě, kdy Poslanecká sněmovna dvakrát po sobě neschválí tzv. Výroční zprávu o činnosti České televize nebo pokud Poslanecká sněmovna dvakrát po sobě neschválí Výroční zprávu o hospodaření České televize. **V prvním případě** není důvod k odvolání Rady jednoznačným způsobem blíže určen a jeho obsah bude naplňován pouze vlastním uvážením Poslanecké sněmovny s tím, že jediným korektivem a bližším kriteriem pro nalezení jeho obsahu bude opakované porušení povinností stanovených Zákonem. Gramatickým výkladem ustanovení § 6 odst. 3 Zákona, jakož i výkladem logickým⁸ je třeba dovodit, že k odvolání Rady je zapotřebí závažného opakovaného porušení zákona (resp. povinností stanovených zákonem), tedy vícečetného nesplnění nějaké významné zákonné povinnosti.

Tímto důvodem by mohlo být dlouhodobé a opakované neplnění povinností, jehož následkem by ČT neplnila svůj základní úkol, tedy veřejnou službu v oblasti televizního vysílání (dlouhodobá

⁷ Srov. „... může Radu odvolat...“

⁸ Pozn. Odvolání Rady je de facto nejpřísnějším postihem Poslanecké sněmovny za výkon působnosti Rady

nečinnost a nefunkčnost Rady). Výklad **dvou následujících** zákonných důvodů, pro jejich zjevnou kasuistiku⁹, obtíže nečiní.

Porovnáme - li zde uvedené zákonné důvody, je nasnadě, že pokud by jedním z těchto důvodů mělo být i nezvolení generálního ředitele v zákonné lhůtě, zákonodárce by toto oprávnění musel v Zákoně zakotvit *expressis verbis*. To se však nestalo.

Je tedy možné posoudit nejmenování generálního ředitele v zákonné lhůtě jako opakované porušení zákonných povinností? V případě, že tedy Rada postupovala v souladu s charakterem své funkce (orgán veřejné kontroly ČT) a jejím jednáním došlo k takové situaci, že nebyl zvolen generální ředitel v zákonné lhůtě 3 měsíců,¹⁰ jde z hlediska právně teoretického o zcela mimořádný stav, kdy jednáním podle práva dochází ke stavu protiprávnímu. Předně je tedy třeba vzít na zřetel, že jednáním Rady, které spočívá v nejmenování generálního ředitele, byl v ČT nastolen protiprávní stav. Protiprávní stav je jako právní skutečnost charakterizován svou trvalostí a pomine pouze jeho odstraněním, tj. jmenováním generálního ředitele. Protiprávní stav nelze zaměňovat s tzv. opakujícím se deliktem, který je pojmově vymezen četností (mnohostí) jednání, kterým dochází k opakovanému soustavnému porušování povinností (bez ohledu na jejich povahu - zákonnou, smluvní). V samotném nejmenování generálního ředitele nelze spatřovat opakované porušení zákonných povinností tak, jak je Zákon chápe, neboť formální znaky této skutkové podstaty (mnohost, četnost) nenastaly. Materiální znaky (protiprávnost jednání) také ne, neboť protiprávní stav, který nastal nezvolením generálního ředitele v zákonné lhůtě 3 měsíců, však nebyl způsoben protiprávním jednáním Rady. Z výše naznačených důvodů není možné žádným způsobem dovodit právní odpovědnost Rady za nezvolení generálního ředitele ČT, tj. **není možné aplikovat § 6 odst. 3 Zákona (odvolání Rady)**.

Kdybychom přistoupili na zcela formalistický výklad zákona, že v případě nezvolení generálního ředitele v zákonné lhůtě došlo k porušení zákonné povinnosti Rady, které má být důvodem jejího odvolání, mohli bychom výkladem ad absurdum dovozovat, že i v případě, kdy se opakovaně nikdo způsobilý do výběrového řízení nepřihlásí, Rada za nejmenování generálního ředitele odpovídá. Nesprávnost tohoto názoru je zřejmá. Rada zjevně za nastalý protiprávní stav odpovídat ani nemůže.

III. Závěr

Vzhledem k podrobné analýze zákona a skutečnostem uvedeným v předcházejících člancích tohoto posudku je na místě zastávat takový právní názor, že v případě nezvolení generálního ředitele v zákonné lhůtě 3 měsíců jde o protiprávní stav, který však nebyl způsoben protiprávním jednáním Rady. Vzhledem k tomu, že k odvolání Rady je zapotřebí opakovaného porušení zákona (resp. povinností stanovených zákonem), tedy vícečetného nesplnění nějaké zákonné povinnosti, k nimž v našem případě nedošlo, není možné aplikovat § 6 odst. 3 zákona, tj. odvolat Radu.

Východiskem z nastalé situace by patrně bylo na místě uvažovat o přijetí takové právní normy (formou novelizace zákona), která by zcela jasně a srozumitelně řešila celkový režim volby generálního ředitele po uvolnění této funkce, resp. stanovila by systém vícekolový, systém změny kvóra pro přijetí apod.

---

⁹ Pozn. „casus“ lat. případ

¹⁰ Pozn. Stav contra legem, který takto definuje přímo § 9 odst. 11 Zákona